

متن پرسش

با عرض سلام خدمت استاد عزیزم: ۱. استاد گرانقدر، بنده دچار وسواس عجیب در گذران وقت شده ام به طوری که دائم با خود می‌گویم نکند فلان کار را کنم و قتم تلف شده است؟ یا اگر فلان قدر کمتر مطالعه کنم یعنی پسرفت داشته‌ام؟ آری استاد عزیز، این وسواس خوب است، اما فقط ابتدای کار، در ادامه همچون خوره به جان آدمی می‌افتد و زندگی او را متلاشی می‌کند. همچون علامه طباطبایی که فرمود آن چند سالی که به دلیل مشکلات معیشتی مجبور به کار در زمین زراعی بودم عمرم هدر رفت. لطفاً اگر ممکن است نکته‌ای بفرمایید تا بلکه مرهمی شود بر این درد. ۲. این وسواس در خواب ماندن برای نماز صبح یا شب نیز در بنده هست به طوری که اگر سحر روز را از دست بدهم، چنان بهم می‌ریزم و عصبانی که با یک من غسل هم نمی‌شود مرا خورد!! و اخلاق بنده ۱۸۰ درجه فرق می‌کند در صورتی که فکر می‌کنم برای هیچ چیز دیگری این‌گونه نیستم حتی از دست دادن مال و ثروتم. ممنون و عذرخواهم. [شاید درد و دلی نیز بود ...]

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. برنامه‌داشتن، خود به خود انسان را جلو می‌برد مثل سیر مطالعاتی سایت که ان شاء الله می‌تواند کمک کند. ۲. همان برنامه‌داشتن اگر با جدیت دنبال شود مشکل دوم را هم حل می‌کند. موفق باشید